

OBSAH

ÚVOD – ÚKOL, ZÁMĚR A STRUKTURA PUBLIKACE	5
ZÁKLADNÍ METODOLOGICKÉ UKOTVENÍ FILOZOFICKO- -ANTROPOLOGICKÉ A TEOLOGICKÉ INTERPRETACE UMĚLECKÉHO VYPRÁVĚNÍ	9
a) Základní východiska interpretace	9
b) Podněty hermeneutické interpretace	11
c) Prvky významové výstavby díla a proces formulování tématu	12
1. VÍRA A CHUDOBA V KONTEXTU DURYCHOVA ZTVÁRNĚNÍ VZTAHU MUŽE A ŽENY	15
1.1 Víra a její odmítání v Durychově románu Bloudění	15
1.1.1 Jazykové zprostředkování tematiky vztahu Jiřího a Anděly	16
1.1.2 Odkazování románu ke skutečnosti víry	17
1.1.3 Odmítání víry	23
1.1.4 Závěrem	24
1.2 Tvář chudoby v próze Jaroslava Durycha	24
1.2.1 Chudoba jako ústřední téma Durychova díla	25
1.2.2 Symbolický potenciál chudoby v Durychově díle	28
1.2.3 Závěrem	32
2. ČLOVĚK JAKO „ZTRACENÝ PŘÍPAD“? HLEDÁNÍ OSOBY A PERSPEKTIVY TRANSKULTURALITY V ČAPKOVĚ ROMÁNU POVĚTRŇ	34
2.1 Člověk jako „ztracený případ“	34
2.2 Tři cesty k člověku	36
2.2.1 Člověk jako „chemický vzorec“ (Povídka jasnovidcova)	36
2.2.2 Člověk jako „mysterium“ (Povídka básníkova)	38
2.2.3 Člověk jako „osoba“ (Povídka milosrdné sestry)	39
2.3 Závěrem: člověk jako východisko transkulturality	41

3. „KLADIVO NA ČLOVĚKA“ – TEOLOGICKO-ANTROPOLOGICKÁ INTERPRETACE UMĚLECKÉHO ZTVÁRNĚNÍ INKVIZICE VE FILMU KLADIVO NA ČARODĚJNICE	43
3.1 Tematika soudu a důstojnosti člověka.	45
3.2 Střet humanity a náboženství	45
3.3 Zneužití náboženství a instrumentalizace osoby.	47
3.4 Humanita jako čirá přirozenost?	49
3.5 Lidská osoba a christocentrická perspektiva.	50
3.6 Tajemství těla	53
3.7 Tragická uzavřenost do sebe samého	55
3.8 Závěrem.	57
4. „MISE BEZ KOMPROMISU“ – PUTOVÁNÍ OD ČLOVĚKA K ČLOVĚKU VE FILMU MISE	59
4.1 Mise jako podobenství: otázka závaznosti putování člověka k člověku	61
4.2 Dvě mise – s kompromisem a bez kompromisu	63
4.3 Nezměrná důstojnost člověka jako existenciální výzva a povolání ...	64
4.4 Vyznání jako cesta ke světlu	65
4.5 Být osobou – být ve světle: transcendentní zdroj lidské (inter)personality	66
4.6 Putování k sebevydávajícímu prameni bytí.	67
4.7 Být osobou – být obdarován a žít v sebedarování	68
4.8 Nezměrný proud přijetí	70
4.9 Totální receptivita – zprostředkování (odhalení a obhájení) personální důstojnosti člověka	70
4.10 Být osobou – být „unášen“ nezměrnou silou receptivity	72
4.11 Komunikace směřující ke communiu	73
4.12 Komunikace vycházející z communia (a uvádějící do communia).	74
4.13 Závěrem.	75
ZÁVĚR – OBRAZY ČLOVĚKA A HLEDÁNÍ „ŘÁDU LÁSKY“	78
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	81
SUMMARY	85